

Ministerens kommentarer til skrivelsen af 4. maj 1979 fra Kommunernes Landsforening.

A. Landsforeningen har i sin hovedskrivelse fremført 5 principielle synspunkter om lovforslaget.

ad 1) Det er rigtigt, at landsforeningen tidligere, bl. a. i varmeplanudvalget, har taget afstand fra kompetencefordelingen mellem amtsråd og kommunalbestyrelser på planlægningsområdet indenfor varmeforsyningen. Det foreliggende lovforslag er imidlertid i vid udstrækning søgt udformet under hensyntagen til de synspunkter, landsforeningen tidligere er fremkommet med. Lovforslaget har tilstræbt en opgavefordeling mellem lokale, regionale og statslige myndigheder i tråd med de principper, der lå til grund for kommunalreformen, og som uden unødigt dobbeltadministration skulle kunne medvirke til at realisere de energipolitiske målsætninger. Det er således nu præciseret, at de regionale varmeforsyningsplaner skal udarbejdes efter forhandling med kommunalbestyrelserne, og på baggrund af den kortlægning som kommunalbestyrelserne skal foranledige samt de kommunale oplæg om kommunernes varmeforsyning.

Samtidig er § 8 udformet således at Amtsrådet skal påse, at de kommunale varmeforsyningsplaner er i overensstemmelse med den regionale varmeforsyningsplan, således at der på dette felt ikke er foreskrevet en egentlig godkendelsesfunktion. Sådan godkendelse kunne nemt få karakter af overflødig dobbeltadministration.

Vedrørende lovforslagets § 5 foreslår landsforeningen, at kravet om at den regionale varmeforsyningsplan angiver retningslinjer

- en prioriteret rækkefølge for udbygning og etablering af kollektive varmeforsyningsanlæg, samt
- om gennemførelsen forudsætter samarbejde mellem flere kommuner

ikke indgår i den bindende varmeforsyningsplan, men i stedet i en redegørelse for planens forudsætninger, samt at de kommunale varmeforsyningsplaner ligeledes bør opdeles

i en egentlig plan og en tilhørende redegørelse.

Først vil jeg gerne tilkendegive, at reglerne for planlægningens udarbejdelse herunder hvilke forhold en varmeforsyningsplan skal behandle, vil blive forhandlet med de kommunale organisationer. Dernæst vil jeg gerne præcisere, at jeg ikke finder, at lovforslagets bestemmelser bør ændres som foreslået af landsforeningen. Af hensyn til opfyldelse af de overordnede energipolitiske mål er det vigtigt, at der kan gennemføres en realistisk varmeforsyningsplanlægning. Dette betyder, at der som led i planlægningen bør kunne indgå tidsterminer. Etableringen af varmeforsyningsanlæg vil i en vis udstrækning gøre det nødvendigt, at kommunernes handlinger tidsmæssigt koordineres indbyrdes samt f. eks. i forhold til de planer, som godkendes for forsyningsselskabernes udbygning af anlæg.

Dette betyder igen, at flere kommuner kan være afhængige af, at en enkelt kommune gennemfører en udbygning af et kollektivt anlæg indenfor forudsatte tidsfrister.

En planlægning uden bindende tidsterminer kan derfor skabe usikkerhed omkring selve energipolitikken samt skabe mulighed for, at der sker fejlinvesteringer indenfor varmeforsyningsområdet.

ad 2) Landsforeningen tillægger det i skrivelsen megen vægt, at det som hovedregel altid skal være kommunalbestyrelsen der godkender kollektive varmeforsyningsanlæg, og at det kun i særlige undtagelsestilfælde, hvor et anlæg har landsplanmæssige og regionale konsekvenser, kan komme på tale, at handelsministeren eller amtsrådet skal godkende kollektive varmeforsyningsanlæg.

Jeg kan oplyse, at jeg er enig med landsforeningen i dette synspunkt, som det bl. a. er anført i bemærkningerne til lovforslaget.

Den nærmere fordeling af godkendelseskompetencen vil som nævnt i bemærkningerne blive fastlagt efter forhandling med de kommunale organisationer. Det vil i den forbindelse blive nærmere overvejet, hvorledes